

2021

HVAD ER KULTURLIVETS UDFORDRINGER I EN (POST)CORONA TID?

Udgivelse 2 af 2:
Kulturaktørernes brug af
viden og data

KURANA

Kultur, analyse og kuratering af viden om dansk kunst- og kulturliv

Kurana er en vidensplatform, der understøtter dansk kunst- og kulturliv. Det gør vi ved at indsamle og skabe omfattende viden om kunst- og kulturlivets værdi, vilkår og udviklingspotentialer - i hele økosystemet. Kurana støtter virksomheder, organisationer og enkeltpersoner, der skal bruge viden i deres virke. Vi hjælper med at navigere den store mængde af viden, der findes på området samt bistår med original forskning og evalueringer.

Kurana vil være den primære videnskurator for det danske kunst- og kulturliv.

Kurana, vores mission og vores produkt Kulturens Videnbank - et opslagsværk over undersøgelser om kunst- og kulturlivets økosystem - er affødt af indsigter, der er opstået som følge af interviews med en bred vifte af kulturaktører i foråret og tidlig sommer 2021.

Tak til alle, der har støttet denne udgivelsesserie.

Indledning og baggrund

Denne udgivelse er rettet mod aktører, der til dagligt arbejder med det kulturelle felt og kulturpolitik, men er også relevant for andre, der er interesserede i at lære om aktuelle forhold inden for det danske kunst- og kulturområde.

Denne udgivelse udgør den anden af to udgivelser, der har til formål at udforske henholdsvis aktuelle udfordringer i kunst- og kulturbranchen, kulturaktørers brug af data og viden, og forholdene mellem aktører i det danske kunst- og kulturlivs økosystem. Disse undersøgelser skal fungere som grobund og startskud for en platform, der skal hjælpe aktører fra det brede danske kunst- og kulturliv med at få indsigt i egne udfordringer (på tværs af hele kulturområdet), samt at få beskrevet hvad de kan samles om i en (post)coronatid.

I første udgivelse var fokus på at undersøge og dokumentere de aktuelle udfordringer, der går igen på tværs af kulturaktører. Udgivelsen opridsede hovedpointerne, set fra kulturaktørernes perspektiv, i de temaer, der blev italesat på tværs af det danske kulturlivs aktuelle vilkår og oplevelser.

Denne udgivelse stiller skarpt på danske kulturaktørers brug af viden og data, eller mangel på samme, i deres daglige virke. På baggrund af undersøgelsen står det klart, at der mangler et samlingspunkt for eksisterende viden om det kulturelle økosystem i Danmark. Udgivelsesserien giver dermed et indblik i kulturaktørernes behov for den et samlings-punkt, og det er på den baggrund, at Kurana er blevet født som en vidensplatform det danske kunst- og kulturliv.

I denne udgivelse berøres de temaer, der dukkede op i samtalerne under overskriften "kulturaktørernes forhold til data og undersøgelser". Følgende emner udforskes i denne udgivelse:

- Kulturaktører på tværs er positivt indstillede overfor brugen af viden og data, og størstedelen bruger aktivt viden og data i deres virke
- Kulturaktører på tværs kan pege på områder, der skal belyses i eller om det danske kunst- og kulturliv. Det gælder især økonomiske analyser og effekt- og værdimåling i en ikke-økonomisk forstand

Om undersøgelsen

14 aktører har deltaget i undersøgelsen og repræsenterer overvejende dansk kunst- og kulturliv på et organisations- og foreningsniveau. Disse kulturaktører repræsenterer henholdsvis områderne: Musik, teater, litteratur, billedkunst, videnspædagogiske aktivitetscentre, spillesteder, biblioteker, kulturhusene samt filmproduktion og -formidling. Ikke alle disse aktører hører under Kulturministeriet, men er indtænkt i kulturområdet i den forstand, at de bidrager til dannelse og sammenhold blandt borgere. De interviewede personer i undersøgelsen bestrider til dagligt stillinger med ledelsesansvar og udgør dermed repræsentanter for de respektive 14 kulturaktører fra dansk kunst- og kulturliv.

Tidsrammen for dataindsamlingsperioden (13. april til 25. maj 2021) har desværre ramt oven i ekstraordinær travlhed og pres hos alle kulturaktører, umiddelbart inden og under *den store genåbning* - og derfor har flere andre adspurgte aktører ikke haft mulighed for at deltage. Datagrundlaget er baseret på interviews med de 14 ovenstående kulturaktører. Citater fra de individuelle aktører er anonymiserede så vidt muligt.

Interviewene var semistrukturerede. Det vil sige, at i interviewene blev en spørgeguide brugt som udgangspunkt for en samtale, og i de forskellige samtaler var der undervejs plads til at udforske de emner, der var relevante for den enkelte aktørs vilkår og holdninger. I udgivelsen vil ordene "interview" og "samtale" begge blive brugt til at henvise til datagrundlaget.

God læselyst
Emilie Kirstine Holse & Mette Kousholt
Kultursociologer, partnere
KURANA

Indholdsfortegnelse

Indledning	1
Baggrund for undersøgelsen	1
Om undersøgelsen	1
Indholdsfortegnelse	2
8 ud af 14 interviewede kulturaktører bruger data i deres virke	3
4 ud af 14 interviewede kulturaktører italesætter et aktuelt fokus på at begynde at arbejde aktivt med data	5
3 ud af 14 interviewede kulturaktører beskæftiger sig på nuværende tidspunkt ikke aktivt med data	6
7 ud af 14 interviewede kulturaktører peger på konkrete udfordringer, der står i vejen for at bruge data	7
12 ud af 14 interviewede kulturaktører kan pege på, hvad der kan undersøges	8
Opsamling	10

Definitioner

Data vs. Viden:

I denne udgivelse henviser ordet **data** til det "rå" materiale - fx tal, spørgeskemasvar, interviewtranskriberinger, før de er blevet bearbejdet.

Viden henviser til det produkt, som **data** laves til. **Viden** produceres, når **data** bearbejdes, fortolkes eller beskrives.

Publikum, gæster og brugere:

De tre ord betegner stort set det samme og blev alle brugt af kulturaktørerne i samtalerne. Hvilket ord man bruger afhænger af mange ting, f.eks. hvilket forhold en aktør har til gæsterne, og i hvor høj grad den enkelte kulturaktør ser sit virke som et kommercielt produkt. Når et af ordene bruges i denne udgivelse, er der for så vidt muligt taget højde for den sammenhæng, det er i, og hvorvidt de aktører, der indtænkes i indsigten, ville bruge det ene eller det andet.

interviewede kulturaktører bruger data i deres virke

7 af disse 8 aktører bruger viden og undersøgelser i internt regi. Dette indebærer blandt andet brugen af data om publikum, gæster og brugere - eller dem, der potentielt kan blive det - til produktudvikling eller markedsføring.

Flere af disse aktører får data om deres publikummer eller gæster automatisk og digitalt, når kunderne køber billetter. Det er dog forskelligt, i hvilken grad aktørerne bruger denne data - nogle rapporterer stor interesse for og viden om, hvordan man både skaber og bruger data, mens andre italesætter mangel på ressourcer til at beskæftige sig med data i højere grad.

To af aktørerne beskriver hertil, hvordan de arbejder specifikt med at undersøge gæsternes oplevelse for at forbedre deres aktiviteter og tiltrække flere gæster. En aktør fra et videnspædagogisk aktivitetscenter forklarer:

“**Det handler mest om generelt at få noget viden om vores gæster eller analyser på, hvem er det, der kommer. Hvad vil de gerne se og lave hos os, og er der nogle strømninger i det, de siger.**
(aktør fra videnspædagogisk aktivitetscenter) ”

En anden måde, hvorpå aktørerne bruger data internt, er for at lære deres gæster eller medlemmer at kende. Dette gælder for så vidt både for de aktører, der sælger billetter, men i høj grad også for de kulturaktører i undersøgelsen der repræsenterer interesse- eller fagorganisationer. I det omfang de sidstnævnte aktører bruger informationer om deres medlemmer til intern brug er det for at finde ud af, hvordan de skal drive deres organisation, så den kan understøtte deres medlemmers behov.

En aktør fra teaterområdet beskriver, hvad deres interne undersøgelser i høj grad handler om:

“**Vi laver vores egne medlemsundersøgelser 1-2 gange om året. Vi stiller spørgsmål som “hvad bruger du denne organisation til?”. Det er sådan nogle ting, vi har brug for at vide om vores medlemmer.**
(aktør fra teaterområdet) ”

Der er for nogle af aktørerne overlap mellem de data, der kan bruges internt og de data, der kan bruges eksternt. Viden om publikum, gæster og brugere kan således bruges til at målrette kulturaktørernes eksterne kommunikation:

“**Vi har været godt i gang med publikumsundersøgelser fra en analysevirksomhed, som vi bruger meget i marketing.**
(aktør fra teaterområdet) ”

Halvdelen af de aktører, der aktivt benytter sig af viden i form af analyser og undersøgelser, bruger dem målrettet til at opnå politisk indflydelse. Dette drejer sig især om fag- og interesseorganisationer, der bruger undersøgelser af for eksempel deres medlemmers faktiske levevilkår i politisk øjemed. Det var for eksempel tilfældet, som nævnt i udgivelse 1 i denne serie, da kulturaktører gik til regeringen med data for at få gavn af hjælpepakkerne i forbindelse med coronapandemien.

To af de fire aktører, der bruger data i deres kulturpolitik, nævner konkrete politiske succeser, mens de to andre fortæller, hvordan de har opnået mere anerkendelse ved at bruge data i kulturpolitik.

Brugen af data i forbindelse med at rejse kulturpolitiske mærkesager er dog ikke kun forbundet med corona. De fire kulturaktører, der bruger data i kulturpolitiske sammenhænge, nævner alle, at det i årevis har været nødvendigt for at komme til orde. En aktør fra musikområdet sætter ord på det:

“ I mange år har det været sådan, at når man har arbejdet med kulturpolitik, så har politikere eller folk, man har snakket med efterlyst data.

(aktør fra musikområdet)

”

Brugen af data i kulturpolitisk arbejde er således både et middel til at opnå konkrete ting, såsom inkludering i hjælpepakker i forbindelse med coronapandemien, men også et værktøj til mere generel indflydelse i kulturpolitik på såvel kommunalt som statsligt niveau. En aktør fra biblioteksområdet fortæller, hvordan det at bruge undersøgelser i kulturpolitiske sammenhænge kan styrke deres synlighed i det politiske landskab:

“ Og så er der et politisk niveau [i relation til undersøgelser om vores område]. Dét, vi gerne vil, er, at undersøgelser og dokumentation skal give anledning til nogle dialoger og nogle drøftelser.

(aktør fra biblioteksområdet)

”

Selvom nogle af kulturaktørerne selv arbejder med data og viden, fortæller syv ud af de otte, at de på den ene eller den anden måde opsøger eksterne aktører, når de skal bruge ny viden om eget område. Eksterne aktører er i denne sammenhæng konsulent- eller analysevirksomheder, statslige analyse-institutioner, samt forskere og studerende ved danske universiteter. Karakteren af kulturaktørernes forhold til de eksterne aktører er også forskellig. Nogle aktører er i direkte samarbejde med disse eksterne aktører for at indsamle og formidle viden om deres egne forhold, mens andre kulturaktører henviser til, at de læser den viden som andre skaber og bruger den aktivt i eget virke.

interviewede kulturaktører italesætter et aktuelt fokus på at begynde at arbejde aktivt med data

De fire kulturaktører italesætter alle, at de har en ambition om at arbejde aktivt med data og viden, eller øge mængden af ressourcer, som de i forvejen bruger på dette. Af disse fire aktører har to af dem ansat en ny medarbejder, der specifikt skal varetage opgaven med at arbejde fokuseret og strategisk med data. I nogle tilfælde er denne person også ansvarlig for at lave undersøgelser om organisationens interesseområder. En aktør fra musikområdet beskriver den nyansatte medarbejders arbejdsområder:

“ Vores nye medarbejder er også ansat i andre organisationer, vi samarbejder med. Personen har været ansat i en måned, og vedkommendes opgaver er at rådgive og at levere information. Personen skal også stille sig til rådighed for de vidensaktører, der er derude. Vi vil gerne være evidensbaserede og arbejde med data og analyser.
(aktør fra musikområdet) ”

De to aktører med nyansatte medarbejdere italesætter vigtigheden af at have en person inden for organisationen, som har ressourcerne og kompetencerne til at varetage denne opgave.

Hos de to andre kulturaktører er en ny leder trådt til, som har fokus på at øge brugen af data. Ifølge repræsentanterne for disse kulturaktører er det netop det fokus, der har gjort, at disse ledere blev valgt. En aktør fra kulturhusene fortæller om deres nye leders fokus:

“ Vi har skiftet formand, som har et stærkere politisk fokus. Derfor har vi arbejdet på at sætte forskningsprojekter i gang. Vores nye formand er nemlig indstillet på, at vi skal markere os mere i den offentlige debat.
(aktør fra kulturhusene) ”

Som dette citat illustrerer, forventer disse kulturaktører, at det at arbejde fokuseret med viden og data kan være en løftestang for at markere sig i den kulturpolitiske debat.

En enkelt af disse aktører kan se behovet for data i en kommerciel sammenhæng. Aktøren udtrykker et behov for at være på forkant med forbrugernes behov, og hvordan det kan skade forretningen ikke at have data nok om deres kunder:

“ Nu er der en amazonificering af forbrugsvarer (...) hvis man kan formå at omsætte kontakten til slutbrugeren, kan man omsætte den [til penge]. Hvis Amazon kommer og ejer vores slutkunder, så bruger de data til at udvikle produkter, der kan ramme - og dér er vi opmærksomme på, at vi skal være skarpere.
(aktør fra litteraturområdet) ”

De tre andre aktører italesætter derimod et tydeligt ønske om at bruge viden til at påvirke den kulturpolitiske dagsorden, som denne aktør fra billedkunstområdet:

“ Vi skal primært lave kvantitative undersøgelser af vores område, blandt andet om ligestilling eller om kunstneres indtægt under corona. Vi skal også bruge tal til systematisk interessevaretagelse, endeligt tænker vi at bruge samme medarbejder til at gennemregne policyforslag
(aktør fra billedkunstområdet) ”

Frem for at få udført sporadiske undersøgelser fokuserer nogle kulturaktører nu på at skaffe kompetencer og ressourcer til selv at skabe data og viden om eget område på mere kontinuerlig vis.

3 ud af 14

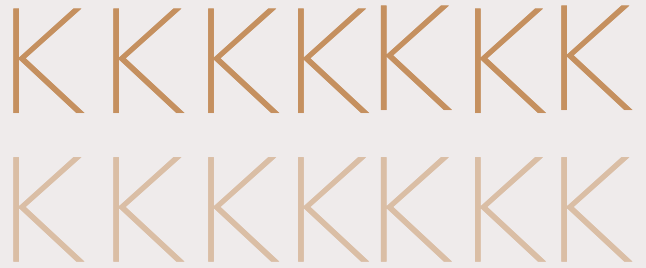
interviewede kulturaktører beskæftiger sig på nuværende tidspunkt ikke aktivt med data

Kun tre af de 14 aktører, der indgår i denne undersøgelse, beretter, at de ikke bruger data aktivt som led i deres almene virke. Fælles for disse aktører er, at deres virke ikke direkte lægger op til det. De er enten direkte engagerede i kulturskabelse- og formidling eller et samlingspunkt for flere organisationer. Selvom de ikke har et aktivt brug af data, kan de alle se vigtigheden af at skabe og bruge viden.

“ Undersøgelser er noget, vi ikke rigtigt har brugt krudt på (...) Men jeg tror, det vil være interessant med en cost-/benefitanalyse, alle de nye tekniske tiltag etc., batter det noget - for oplevelsen og lysten til at komme tilbage, hvad får man ud af at lave de her tiltag.
(aktør fra filmområdet) ”

interviewede kulturaktører peger på konkrete udfordringer, der står i vejen for at bruge data

Tre af disse aktører forklarer, at mangel på ressourcer er en stor barriere for at bruge data og viden. En aktør fra teaterområdet fortæller om fordelene ved, at en analysevirksomhed, der både har tiden og kompetencerne, påtager sig opgaven at lave undersøgelser, som aktøren kan bruge:

“ Den største undskyldning for ikke at lave publikumsanalyse er, at vi har ikke tid, men så kommer der nogen og gør et godt stykke arbejde, og gør det for os.

(aktør fra teaterområdet)

Andre aktører italesætter specifikt økonomiske udfordringer. For disse aktører er det nødvendigt at søge eksterne midler for at finansiere undersøgelser. Dette gælder både undersøgelser, der laves af andre, og af egne medarbejdere. I nogle tilfælde kommer disse eksterne midler fra flere forskellige steder - finansiering af dataindsamling er således også underlagt de kludetæppeøkonomiske vilkår med en mangfoldig sammensætning af indtægtskilder, der blev beskrevet i udgivelse 1. Der kan ligge et stort arbejde for kulturaktørerne i at nå til et sted, hvor de kan prioritere at bruge tid på at skabe viden om deres egne vilkår.

Resten af de aktører, der beretter om udfordringer, peger på den viden, der allerede findes derude. Det er svært at danne sig et overblik over, hvad der er lavet undersøgelser omkring, eller hvor man skal starte for at blive klogere. Aktører fra henholdsvis musik- og teaterområdet har et ønske:

“ Der har været masse forskellige tiltag, og en masse rapporter, men det er også et stort område. Jeg mangler et lille opslagsværk. (...) Der ligger ikke denne her 5-siders rapport, man kan slå op i.

(aktør fra musikområdet)

“ Jeg oplever, at der er rigtig mange data tilgængeligt på det her område, men [det er] svært at gå på tværs og [forstå], hvad de her data siger. (...) Vi kunne godt bruge et kartotek eller vidensplatform.

(aktør fra teaterområdet)

Musikaktøren, der er citeret ovenfor, påpeger desuden, at mange af de undersøgelser, der er lavet, ikke er dybdegående nok. Andre aktører fortæller om lignende udfordringer med karakteren af eksisterende udgivelser. De er svære at forstå, for akademiske, for lange, eller har kun fokus på tal, hvor mere dybdegående og forklarende indsigter kan have mere værdi for aktørerne.

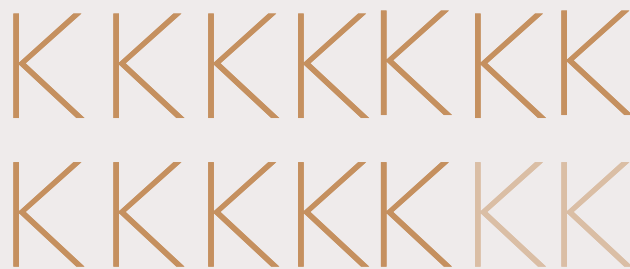
En anden aktør fra musikområdet sætter ord på, at der mangler et sted, hvor eksisterende viden samles, og hvor det er let at navigere i mængden af undersøgelser:

“ Viden og data kunne blive et redskab, hvis der var et sted, hvor det var fleksibelt og uproblematisk at henvende sig og spørge “ved I, om der er nogen, der har undersøgt det her? Er der nogle tal på det her?”

(aktør fra musikområdet)

De udfordringer, som kulturaktørerne oplever i brugen og fremskaffelsen af viden og data, kan således primært inddeles i ressourcemæssige udfordringer og udfordringer med at navigere i den viden, der findes. Der er således et udtalt ønske om en slags opslagsværk, hvor data og viden er overskueligt og tilgængeligt. Kulturaktørerne påpeger derudover, at de vil have gavn af eksterne samarbejdspartnere, der kan oversætte og samle den viden, der findes, så aktørerne aktivt kan bruge det til egen fordel.

interviewede kulturaktører kan pege på, hvad der kan undersøges

Kulturaktørerne peger på, at der generelt mangler viden og data om kunst- og kulturområdet i Danmark. En aktør fra musikområdet beskriver det således:

“ Der mangler analyser på kulturens værdi. De [analyser, der er,] ligger spredt, og ingen går i dybden.
(aktør fra musikområdet) ”

7 ud af de 12 aktører efterspørger undersøgelser på kunst- og kulturområdets værdiskabelse i forhold til afledte og afsmittende effekter af deres virker:

“ Hvordan defineres værdi? Hvad er den langsigtede effekt af for eksempel et orkester, der er ude at optræde? Det siger noget om effekten og ikke så meget om værdien. Alle, der diskuterer dette emne, siger, at der er en grænse, hvor man ikke kan måle kulturen længere. Tricket er, hvor og hvor langt man måle.
(aktør fra musikområdet) ”

Aktøren her peger på, at der kan være forskel på værdi og effekt, når “kulturens værdi” diskuteres. Spørgsmålet er, hvor afgørende målbare effekter bør være for den værdi, som kulturaktørernes aktiviteter tillægges af omverden - for eksempel fra offentlige instanser. Nogle aktører peger på, at det kan styrke deres position og legitimitet, hvis de som kulturaktør kan demonstrere, at de genererer betydelige økonomiske effekter for omverden. En aktør fra musikområdet beskriver, hvordan det kan styrke deres position at have mere viden om afledte økonomiske effekter ved deres aktiviteter:

“ Det er svært at vide, hvor meget man genererer af aktivitet hos andre aktører - hoteller, restauranter og så videre. Hvor central en spiller er vi? Vi har en antagelse, men vi ved ikke, hvor meget det er. I den mere analytiske del af værktøjskassen er det dét, der skal gøres - vi skal have defineret tydeligere, hvilke [af vores gæsters] penge bliver lagt hvor.
(aktør fra musikområdet) ”

Flere aktører har sådanne antagelser om, at deres aktiviteter skaber økonomiske ringe i vandet for andre erhvervsdrivende (eller for samfundet generelt), men mangler dokumentation for det. Der er således en stigende interesse blandt kulturaktørerne for at kunne dokumentere deres økonomiske afledte effekter. En aktør beskriver interessen således:

“ Vi skal have tal vi kan bruge til noget. For eksempel tilsvarende Dansk Industris beregning om at museerne bidrager med 4,9 milliarder kroner til økonomien. Dansk kulturliv bidrager helt enormt, og det er noget vi gerne vil have tal på, både de direkte og de afledte effekter
(aktør fra billedkunstområdet) ”

Kunst- og kulturtilbuds afledte effekter omtales ikke kun i økonomisk forstand blandt kulturaktørerne. En anden aktør, fra litteraturområdet, adresserer, at det ville være gavnligt, hvis der bliver lavet flere undersøgelser af effekten ved læsning. Sådanne undersøgelser kan nemlig bruges som dokumentation for litteraturens ‘samfundsnytte’:

“ [Der er brug for] at kunne dokumentere effekten af læsning på dannelse, empati - hvis vi kunne blive bedre til at vise effekten af, hvad samfundsnytte er der af det her.¹
(aktør fra litteraturområdet) ”

En anden aktør, fra teaterområdet, er ligeledes optaget af spørgsmålet om kunstens og kulturens effekter for menneskelig udvikling - både gennem aktiv deltagelse og mere passivt kulturforbrug, og hvordan det kan dokumenteres:

“ Hvad kan kulturen egentlig, hvad kan man opnå med amatørkultur? Hvad kan man udvikle inde i mennesker?
(aktør fra teaterområdet) ”

I bestræbelserne på at styrke deres egen position og legitimitet blandt omverden er kulturaktørerne således optagede af, at få skabt mere dokumentation omkring afsmittende effekter i forhold til deres samfundsnytte.

En anden form for nytteværdi kan for eksempel være afledte effekter i form af beskæftigelse, som kulturaktørernes aktiviteter skaber. En aktør fra musikområdet peger for eksempel på, at offentlige støttekrone til kunst og kultur også understøtter beskæftigelse i en lang fødekæde af forskellige professioner:

“ Pengene har positive sidegevinster, og folk generelt har været blinde for, hvor mange mennesker, der er involveret i den krone, man giver. Altså, hele fødekæden i, hvad der foregår - at vi er en forfinet maske af mange folk, [der er involveret].
(aktør fra musikområdet) ”

Kulturaktørerne er ikke kun optaget af at få mere dokumentation omkring deres beskæftigelsesmæssige og økonomiske aftryk i samfundet. Andre udtrykker behov for at få nye eller andre kompetencer til at bruge data for at forbedre deres egen økonomi.

En aktør fra videnspædagogiske aktivitetscentre beskriver behovet således:

“ Gæsternes oplevelse er vores produkt, og vi arbejder ud fra det. Hvad er det, at gæsten gerne vil have og opleve. (...) Det er måske mere businessagtigt, og det er lige så grimt som at sige 'pølsefabrik'. Men det skal ikke være et fyord at tale om business og snakke om økonomi, selvom vi er kulturtyper. Jeg er nødt til at pakke det ind i en ramme, så kunden vil betale for det. Så vi skal uddanne kulturbranchen [til at blive skarpere på økonomi]. Men det er ikke så 'fint', for det er ikke så 'fint', når det kun handler om økonomi.
(aktør fra videnspædagogisk aktivitetscenter) ”

For de kulturaktører der repræsenterer individuelle kunst- og kulturskaber inden for forskellige områder er 4 ud af 5 endvidere optaget af at opnå mere viden om demografiske forhold og repræsentation af forskellige sociale grupper blandt skaberne.

Kulturaktørerne er især optaget af økonomiske, sociale og sundhedsmæssige forhold og vilkår, men også andre demografiske faktorer som for eksempel repræsentation af kønsidentitet og etnicitet.

En aktør inden for litteraturområdet beskriver, hvordan de er opmærksomme på demografiske forhold inden for deres felt:

“ Vores medlemmer er gamle - de unge har simpelthen ikke råd til at melde sig ind, og mange debuterer sent (når de er over 50 år). Så det kunne være interessant vide mere om, hvad der er et typisk forløb (karrierevej) (...) Men det der felt med samspillet med økonomiske og sociale forhold - hvordan man overhovedet kan gøre karriere som kunstner, og de forskellige mønstre for det. I modsætning til billedkunstnere, så sælger forfattere ikke unika. Det kan tage mange år at få bygget en levevej op, men den kan fortsætte længe, fordi der bliver ved at være indtægt på de tidlige bøger.
(aktør fra litteraturområdet) ”

¹ I en senere samtale med denne aktør fortæller vedkommende, at de efterfølgende har fundet eksempler på denne type forskning. Aktøren kunne dog ikke huske, hvorhenne de fandt disse undersøgelser. Dette styrker blot argumentet, der blev fremsat tidligere om, at der er behov for ét samlet sted for viden, der kan gavne det danske kunst- og kulturliv.

Også på andre områder kan aktørerne se relevansen af at undersøge sociale og økonomiske baggrunde for deres brugere. En aktør fra biblioteksområdet forklarer her, at de aktivt søger at lære mere om, samt tiltrække, forskellige brugertyper - og samtidig gentænke, hvem man anser som "brugere", og hvordan man måler omfanget af brugere.

“ Kultur har en stor social slagside. (...) Vi ser det tildels med bibliotekerne. Alle kommunerne har et bibliotek, og det er er det sidste ikke-kommercielle mødested. Der er nogle brugergrupper, som er underrepræsenteret. Statistikken kan snyde lidt, for lavindkomstgrupper og studerende bruger det ret meget, hvis vi alene måler [på, hvem der er de besøgende]. [Men hvordan får vi for eksempel 'den unge arbejder' til at bruge biblioteket? (aktør fra biblioteksområdet) ”

Ønsket om at undersøge, hvem der tilgodeses politisk eller kulturelt, er ikke et ønske, som bibliotekerne står alene med. En aktør fra teaterområdet, der til dagligt har meget kontakt med andre aktører rundt om i landet, har gjort sig samme tanke:

“ Det kunne være rart at vide, om medlemmerne i kommunerne føler sig ligebehandlet i forhold til andre kulturoplevelser. (aktør fra teaterområdet) ”

Det er således især undersøgelser af kunsten og kulturens værdi og afledte effekter, i en økonomisk og ikke-økonomisk forstand, samt demografiske og biografiske undersøgelser, der går igen på kulturaktørernes ønskeliste.

Opsamling

- 8 ud af 14 kulturaktører benytter sig af data i deres virke
 - De skaber og bruger især publikums- og medlemsanalyser for at forbedre det, de kan levere til publikummer eller medlemmer
 - De benytter sig i høj grad også af data og viden til at opnå politisk indflydelse
 - Syv ud af de otte siger, de bruger viden som andre (fx virksomheder, universiteter) laver
- 4 ud af 14 kulturaktører fortæller om nyt fokus på at arbejde aktivt med data
 - To af dem har nye ansatte til formålet, de andre to har nye ledere som lægger stilen mod at bruge data og viden mere aktivt
 - Tre af dem siger, de vil bruge data til at påvirke den kulturpolitiske dagsorden
- 3 ud af 14 kulturaktører beskæftiger sig ikke aktivt med data
 - Fælles for disse aktører er, at deres virke ikke direkte lægger op til det. De er enten direkte engagerede i kulturskabelse- og formidling eller et samlingspunkt for flere organisationer
 - Selvom de ikke har et aktivt brug af data, kan de alle se vigtigheden af at skabe og bruge viden
- 7 ud af 14 kulturaktører peger på konkrete udfordringer, der står i vejen for at arbejde mere aktivt med data
 - Især mangel på tid og udfordringer med økonomien står i vejen
 - Det er svært at få overblik over eksisterende viden, og den eksisterende viden er ikke altid fyldestgørende
 - De udfordringer, kulturaktørerne oplever i brugen og fremskaffelsen af viden og data, kan således primært inddeles i følgende:
 - Ressourcemæssige udfordringer
 - Udfordringer med at navigere i den viden, der findes.
 - Der er et udtalt ønske om en slags opslagsværk, hvor data og viden er overskueligt og tilgængeligt.
- 12 ud af 14 aktører kan pege på områder, der bør undersøges
 - Kulturaktørerne er især optagede af at kunne dokumentere kunstens og kulturens værdi- og effektskabelse, i økonomisk og ikke-økonomisk forstand
 - Flere ønsker demografiske og biografiske undersøgelser af deres brugere, gæster eller medlemmer